కథానిక

కోపకారణం

'కొత్తవాడు'

"కలకలలాడుచు, కిలకిల నవ్వుచు, కలికీ నాతో పలుకవేలనే" సాయంత్రం అయిదు గంటలకు యింటి గుమ్మం మెట్లెక్కాడు రామ్మూర్తి కూని రాగం తీస్తూ ఎంత ఆనందంగా ఉన్నాడు తనీరోజు, కొదూమరి గుమస్తాల బ్రతుకంతటికీ వెన్నెల ఫస్టు తారీఖేగా కాని వాళ్ళ దురదృష్టంవల్ల, ఆ వెన్నెల ఆట్టే రోజులు కాయదు పదో తారీఖుకే వారికి కృష్ణపక్షం ప్రవేశిస్తుంది నెలలో ఆఖరి వారంరోజులూ అమావాశ్య, వాళ్ల నిత్యజీవితంలో వెధవ గుమస్తాగిరీ ఉదయం ఆరుగంటలకల్లా నిద్ర లేవాలి *Time* తప్పకుండా ఏడుగంటలకల్లా ఆఫీసు చేరుకుని 11 గం దాకా పని చేసి, యింటికి వచ్చి రెండు మెతుకులు నోట కొట్టుకుని మళ్లీ ఆఫీసుకిపోయి సాయంత్రం అయిదింటిదాకా బల్ల ముందు కూచొని రికార్డు అనే మహాసముద్రంలో మునిగిపోవాలి ఇంతలో అయిదుగంటలవుతుంది 'బ్రదుకు జీవుడా' అని తీరా లేవబోయేసరికి 'అక్కౌంటు కరస్పాండెన్సు' అంటూ క్రొత్తరికార్డు తీసికొచ్చి బల్లమీద పడేస్తాడు బిళ్లబంట్రోతు 'చచ్చానురా భగవంతుడా' అనుకుంటూ మళ్లీ కుర్చీలో కూలబడి ఆ రికార్డుకూడ ఎలాగో పూర్తి చేసి, మేనేజరుగారి దగ్గరకు తీసికెళ్లితే ఆయన రాజరీవితో పేజీలు తిరగవేస్తూ 'యిదిగో యిక్కడ కామా పెట్టు యిక్కడ underline చెయ్యి డ్రాఫ్టు చెయ్యటమే తెలియదేం' అంటూ రిమార్కు చేస్తూంటే, ఎంత ఓపికగలవాడికైనా ఒళ్లు యిట్టే దహించుకుపోతుంది అక్కడికి తనే జీతం ఇచ్చి నౌకరీ చేయించుకుంటూన్నట్టు

పాపం సావిత్రికి తనంటే ఎంతో ప్రేమ కనుకనే గుట్టుగా యింతవరకూ యీడ్చుకొచ్చింది గాని, అదే యింకొక ఆడది అయితే తనభర్తని, సంసారాన్ని విడిచి యెక్కడికైనా పారిపోయేది తనకు మాత్రం యిష్టంలేదూ దానిని సుఖపెడదామని? కథల్లో చదువుకొన్న రాజకుమార్తెలా, అప్సరసల్లా తన సావిత్రిని పూలల్లో పెట్టి లాలిస్తూ, ఆమెతో చెట్టాపట్టాలు పట్టుకొని అమరలోకాలకు ఎగిరిపోదామని ఎన్నికలలు కనలేదు తను? ఏం చేస్తాడు అప్పులవాళ్లు ఫస్టుతారీఖు రాంగానే యింటి గుమ్మంవద్ద తిష్ఠవేసి తమకు రావలసింది ఖచ్చితంగా అడిగి తీసికెళ్లుతారు పాల వెంకమ్మకు రెండునెల డబ్బు యివ్వాలి ఇంటియెదుటి కట్టెలడిపో వెంకయ్యనాయుడికి పదిరూపాయలు బాకీ కూరలమ్మిపినకు రెండురూపాయలు దిగబడిపోయినయ్యని ప్రతినెలా గునుస్తుంటుంది ఇవన్నీ పోగా క్రొత్తనెలకు బియ్యం మొదలైనవి కొనాలి ఇక మిగిలేదేమీ లేదు

అప్పుడనుకున్నాడు రామ్మూర్తి తనీ గుమాస్తా వుద్యోగంలో ప్రవేశించడంకంటె నీచమయిన పని మరొకటి లేదని బాల్య చరిత్ర అంతా జ్ఞాపకం వచ్చింది ఆ రోజుల్లో తన క్లాసుపిల్లలు తనని యెంత గౌరవించేవారు! హైస్కూలులో ఫస్టు మార్కులన్నీ తనకే వచ్చేవి తన పరీక్షపేపర్లు యింటికివచ్చిన పెద్దమనుష్యులకు చూపి నాన్న యెంత మురిసిపొయ్యేవాడు! స్కూలుఫైనలు పరీక్షలో తన స్కూలులో మొదటివాడుగ ప్యాసయినప్పుడు, పార్కరుపెన్ను బహుమతిగా యిస్తూ 'కాలేజీలో కూడ మంచిమార్కులు తెచ్చుకుని నీ హైస్కూలు పేరు నిలుపు' అన్న హెడ్‌మాష్టరు మాటలు తన చెవుల్లో యింకా ప్రతిధ్వనిస్తున్నయి విజయోత్సాహంతో అప్పుడు ఎంత వుప్పొంగిపోయాడు! సాయంత్రంపూట పొలం గట్లులమీద నడుస్తూ యెప్పుడు సెలవులు అయిపోతయ్యా, యెప్పుడు కాలేజి తెరుస్తారా అని యెంత ఉవ్విళ్లూరాడు! నాన్న గూడ 'యెలాగైనా నిన్ను కాలేజీలో చేర్పిస్తానురా' అని వుత్సాహపరచేవాడు కాని తానొకటి తలుస్తే, దైవమింకొకటి తలచింద అతని విషయంలో అంతకో కుండా నాన్న హఠాత్తుగాపోయాడు తన ఆస్తి అంతా అప్పులపాలవుతుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు అప్పుడేకదూ, యిక యే గత్యంతరం లేక గుమాస్తా వుద్యోగంలో ప్రవేశించాడు తనతో స్కూలుఫైనలు చదివి నాలుగుసార్లు తప్పిపోయిన శంకరం బట్టల మేనేజరయ్యి, తను గుమాస్తా వుద్యోగంకోసం మొఱ పెట్టుకుంటే నాలుగుసార్లు చుట్టూ త్రిప్పుకుని చివరకు ఖాళీ లేదని చప్పరించాడు? ఆ నాలుగేళ్ల నుంచీ ఆ తొంభైరాళ్లతోటే సంసారం వెళ్ళదీస్తున్నాడు పిల్లాజెల్లా యెవరూ లేకపోయారు గనుక సరిపోయింది గాని లేకపోతేనా అమ్మో! తన అవస్థ ఆ భగవంతుడికే యెఱుక 'ఓయి భగవంతుడా! నాకు పిల్లల్నియ్యనందుకు నీకు జోహార్లు' అని మళ్ళీ ప్రార్థించుకున్నాడు

"కొంచెం మంచినీళ్లు తీసుకురా సావిత్రీ" అని కోటువిప్పుతూ కేకేశాడు రామ్మూర్తి జవాబురాలేదు లోపల్నించి యింకొంచెం గట్టిగా పిల్చాడు బూట్లు విప్పుతూ తలయెత్తి చూచేసరికి మంచినీళ్ల గ్లాసు అక్కడ పెట్టి వుంది పనిలోవుంది కాబోలనుకొని రామ్మూర్తి చొక్కావిప్పి వంకీకి తగిలించి జేబులోంచి నోట్లుతీసి జాగ్రత్తగా లెక్కపెట్టాడు తొంభై రూపాయలూ సరిగ్గా వున్నయి డబ్బు చేతికందిందిగదా అనే సంతోషం, యెక్కువసేపు నిలవదనే విచారం హృదయాన్ని కలచినవి నోట్లు అలమారులో పెట్టి, గ్లాసులోని మంచినీళ్ళు త్రాగాడు లోపలకు వెళ్లాడు 'సుబ్బిశెట్టి వుదయం వచ్చాడా' 'నాకు తెలీదు' అని ముభావంగా సమాధానమిచ్చింది, పొయ్యివైపు తిరిగివున్న సావిత్రి ఆశ్చర్యం వేసింది రామ్మూర్తికి రోజూ తను ఆఫీసు నుండి యింటికి వచ్చేటప్పటికి, ఎదురు వచ్చి, ఎంతో సంతోషంతో పలుకరించి "అబ్బ! మీరు లేంది, ఇంట్లో ఒక్కర్తెకూ ఏమీ తోచదండీ" అంటూ సంబరపడే సావిత్రి యివేళ గ్లాసు చేతికందించకుండా క్రింద పెట్టిపోయింది ఎందుచేత? యిప్పుడు ఇట్లా సమాధానమిస్తుందెందుకు

"వెంకయ్యనాయుడు వస్తే పదిరూపాయలు యిచ్చెయి. సుబ్బిశెట్టికీ, కూరలమ్మకీ కూడా బాకీలు తీర్చెయి డబ్బు అలమారాలో పెట్టాను" అని పరధ్యాన్నంగా స్నానాల గదిలోకి వెళ్లాడు తుండుగుడ్డ పైనవేసుకుని స్నానంచేస్తూ సబ్బుబిళ్ళ యేదని గట్టిగా పిలిచాడు 'యెందు కట్టా అఱచు కొంటారు' అని సణుక్కుంటూ తెచ్చిపెట్టింది 'కొత్త పీపు యుద్ధు' 'అవతల గిన్నె మాడిపోతో౦'దని దరచరా యింట్లోకి పోయింది యెందుకని సావిత్రి, యెన్నడూ లేంది, యివాళ అలా వుంది? సావిత్రి ముభావంగా గ్లాసు తనముందు పెట్టినప్పుడామెకు కోపం వచ్చిందని తను మొదట గ్రహించలేదు తర్వాత ఆమె ఒక్కొక్క చేష్ట చూస్తూంటే నిజంగానే కోపం వచ్చినట్లుంది రోజూ తను స్నానం చేస్తున్నప్పుడు వద్దన్నా వీపురుద్దే సావిత్రి, యీనాడు పిలిచినా వినిపించుకోకుండా వెళ్లింది ఒకవేళ తను సరోజతో స్నేహంగా వుంటున్నానని అనుమానిం

లేదుగదా! తనకూ, సరోజకూ మధ్య స్నేహంకంటే మరే యితరవిధమైన సంబంధమూ లేదని ఆమెకు తెలుసునే రోజూ ఆఫీసునుంచి ఆలస్యంగా వస్తున్నాడని కోపం వచ్చివుంటుందా? యింకా యితర కారణాలు తెలీనివేమైనా వున్నయ్యా అసలే! "సబ్బుపూసుకున్న ముఖం కడుక్కోకుండానే ఆలోచిస్తున్నాడు 'గంటసేపైనా స్నానాలు తెమలవు తోడిపెట్టేవాళ్లుంటే సరి యెన్ని నీళ్లయినా పోసుకునేందుకు' అని కేకలు వేస్తోంది సావిత్రి గబగబా వొంటిమీద నీళ్లు కుమ్మరించుకున్నాడు!!! అవును మరి - అదిమటుకు మనిషికాదూ, ఆడదై పుట్టినంతమాత్రాన అడ్డమైన చాకిరీ చేసి, మొగుడిచేత తిట్లూ, తన్నులూ తింటూ కుమిలిపోవలసిందేనా? దానికి మటుకు తనవలె స్వేచ్ఛగా తిరగాలనే కోరిక లేదూ పురుషుని ప్రేమిస్తుందిగాని అతడు నిర్లక్ష్యంచేస్తే సహించగలదా, స్త్రీ? భర్తయే దేవుడని భావించి, వండినకూరంతా అతనికే పెట్టి, వద్దంటూన్నా దగ్గర కూచోని, లాలించి, తినిపించి, చివరకు తనకు యేమీ మిగలకపోయినా, పాతగోంగూరపచ్చడితో తృప్తిపడే సావిత్రిమీదనా తను అధికారం చెలాయించడం, తనేమైనా ఆమెమీద దాక్షిణ్యం చూపిస్తూన్నాడూ?

'కూర యింకా కొంచెం వడ్డించు! ఆప్యాయంగా అడిగాడు ఆలోచనా ప్రపంచంనుంచి విస్తరిముందుకు అవతరించిన రామూర్తి 'లేదు' భోజనం అయింతర్వాత మజ్జిగ కావాలన్నాడు 'అయిపోయినయి' అని జవాబు రామూర్తి మాట్లాడకుండా చెయ్యి కడుక్కొని యింట్లోకివెళ్ళాడు మంచంమీద కూచోని సావిత్రి మునపటిమాదిరిగ చిలకలు చుట్టియివ్వలేదు తనే కొంచం వక్క నోట్లో వేసుకొని పక్కమీద శరీరాన్ని వాల్చాడు పూర్వకథఅంతా కలగా జ్ఞాపకం వచ్చింది రామూర్తికి తనొక రాజకుమారుడట ఒకనాడు వేటకు వెళ్లి, యింటికి తిరిగివచ్చేటప్పటికి రాణీ హత్యచేయబడి ఉందట ఇంకా యేమేమో పాదుకలలు రామూర్తి మనస్సు కలవరపెట్టినయి చటుక్కున లేచి కూచున్నాడు మంచంమీద ప్రక్కలో సావిత్రి లేదు అసలు యింకా పని ముగించుకుని రానట్టు తోచింది రామూర్తికి!!

పదకొండు గంటలు కొట్టారు తాలూకాఫీసులో రామూర్తికి అనుమానం వేసింది సావిత్రి ఇంతవరకూ ఏం చేస్తునట్టూ? వంటయింట్లోకి వెళ్లాడు అక్కడ లాంతర వుందిగాని సావిత్రి కనపడలేదు!!! గుండెల్లో వేలకొలదీ రైళ్ళు పరుగెత్తినయి రామూర్తికి సావిత్రి తనను విడిచి యెక్కడకు వెళ్ళింది లాంతరు తీసికొని దొడ్లోకి వెళ్లాడు

దొడ్లో మసకచీకటిగావుంది భావిలోకి తొంగిచూశాడు ఏమీ కనుపించలేదు అక్కడే కూలబడ్డాడు ఉబికివచ్చే కన్నీళ్లు బలవంతాన ఆపుకుంటూ సన్నని రోదన స్వరం వినిపించిం దతనికి ఒకమూలనుంచి హృదయంలో ఆశాభావం తలెత్తింది. ఆ స్వరం వినిపించినవైపు వెళ్లాడు ఇంకేవరు! తన సావిత్రే! క్షేమంగా వుంది అమ్మయ్య! అనుకున్నాడు మంచంలో కూచుని మోకాళ్లపై తలమోపి వెక్కి వెక్కి యేడుస్తోంది సావిత్రి భుజంమీద చేతులు వేసి తల నిమురుతూ "యెందుకో చెప్పవూ. ఇవాళల్లా యెందు కిట్లా వున్నావు నాతో దాపరికం దేనికీ?"

"ఏం లేదు" అని సన్నగా జవాబు.

"వంట్లో సరిగ్గాలేదా?"

"బాగానే వుంది"

మీవాళ్ల దగ్గరనుంచి యేమైనా వార్త వొచ్చిందా? అంతా కులాసాగా వున్నారా?"

"ఆఁ"

"సుబ్బమ్మపిన్ని, కోడలుకేమైనా నగలు చేయించి పెట్టిందా?"

"అబ్బ! పోదురూ, అక్కడికి నగలు చేయించి పెట్టమని పోరుతున్నట్లు మిమ్మల్ని"

"మరెందుకు దిగులు? పిల్లలు లేరనా? భగవంతుడు చల్లగా చూస్తే, రేపు మనింట్లో కూడ దిగుతుందో దుర్యోధనసంతతి!"

"చాల్లే వూరుకుందురూ, మీకంతా మరీ యెగతాళి!" చిఱునవ్వుముత్యాలు ఒలకబోసింది సిగ్గుదొంతర్ల సందుల్లో!!

"మరి దేనికిలా వున్నావు! తన అవ్యక్తతకు ఆశ్చర్యపోయినాడు రామూర్తి.

"అదే"

"అంటే?"

"మొదటాట సినిమాకు ఒక్కసారన్నా తీసుకుపోయారూ!" అని అంగలార్చింది సావిత్రి మెత్తని చేతులతో తన భర్త చెక్కిళ్లు నిమురుతూ ★

తెలుగు మెఱుగులు

గ్రంథకర్త:

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

వెల రు. 2-0-0

తపాలా ఖర్చులు 0-8 0

మేనేజరు- ఆంధ్రగ్రంథమాల,

నెం 7, తంబుచెట్టి వీధి, మదరాసు-1.

భార్య. అదేమిటండీ, ఇందాక మనింటికొచ్చి నావిడ, నే మాట్లాడుతున్నంతసేపూ ఆవులిస్తూనే వుంది

భర్త. బహుశా ఏదో చెప్పబోయి నోరు తెరుస్తూ వుందేమో.

* * * *

"నాజుట్టు ఉరికే రాలిపోతోందోయ్, ఏం చెయ్యమంటావ్?"

"కొంచెం పక్కగా నుంచో, మీద పడకుండా"